

LINČICA TURKINČICA

Kralj Matjaž in Alenka

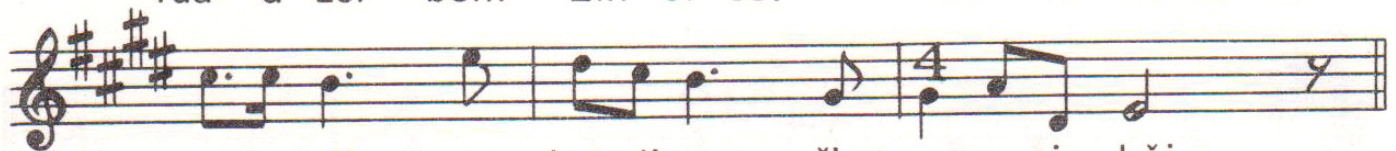
Rezija

Oj le - pa mo - ja Lín-či-ca, oj
In Ma - ti-jaž, kralj o - gr-ski, no -
„Oj Ma - ti-jaž, kralj o - gr-ski, če
Šti - ri vo-ze na - kla-da-la, de -
„Po - glej ta-mlé ta be-li grad, po -
„Oj pri - di dol, naj - mlaj-ši sin, če
„Se - ve, se - ve - da, o-ča moj, jaz

Lín-či-ca Tur - kin-či-ca, to kra-lja tur - ške -
ter v Tur-čí - jo je o-dšel tam tur-ški je po -
ti o - blju - biš me - ne vzet, te o-dpe-lja - la
vet sta konj za - pre - ga - la, še šla in po - hi -
glej na o - knu mi že - nó“. Ka - dar pred hi - šo
ti češ vze - ti Lín-či-co, to Lín-či-co Tur -
rad u-zel bom Lín-či-co.“ Že - ní-tke so na -

ga je hči, to kra-lja tur - ške - ga je hči.
stal je - tnik in v je - čo so za - pr - li ga.
bom o - dtod, te o - dpe - lja - la bom od - tod.“
te - la sta, o - dšla in po - hi - te - la sta.
sta pri - šla, sta tam - kaj se u - sta - vi - la.
kin - či - co, bom dal ti štir - de - set gra - dov.“
pra - vi - li, za - če - li vne - to ple - sa - ti.

ŽENÍTKE = svatba (v rezjanskem narečju)

Pesem je ena redkih, dandanes še vedno živih pétih pripovedi o kralju Matjažu, ki so jo sodelavci Glasbeno narodopisnega instituta zapisali in posneli na magnetofonski trak leta 1964 v Reziji. Zaradi težko razumljivega narečja je iz knjižnoslovenske prepesnitve dr. Milka Matičetova izbranih nekaj stihov, ki izpovedujejo osnovno misel zgodbe o „iz turške ječe rešenem kralju Matjažu“.